UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklēsiastikē Istoria, Eklogai Apo Tōn Istoriōn Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VI. Quomodo Julianus Christianos aperte occidere noluit, non clementiâ erga illos, sed invidiâ motus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Visual Library

A

Κεφ. ϛʹ.

Ὅτι οὐ φιλανθρωπίᾳ χρώμενος, ἀλλὰ φθόνῳ βαλλόμενος, προφανῶς τοὺς εὐσεβεῖς οὐκ ἀνῄρει.

Ἰουλιανοῦ δὲ τὴν οἰκείαν ἀσέβειαν ἐκκαλυψαμένου, αἱ πόλεις στάσεων ἐνεπλήσθησαν. ἀναθαρρήσαντες γὰρ οἱ τῇ τῶν εἰδώλων πλάνῃ δεδουλωμένοι, ἀνέῳξαν μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων σηκούς, τὰς δὲ μυσαρὰς ἐκείνας καὶ λήθης ἀξίας τελετὰς ἐπετέλουν. καὶ ἧπτον μὲν τὸ ἐπιβώμιον πῦρ· τὴν δὲ γῆν τῷ αἵματι τῶν θυμάτων μιαίνοντες, ἐμόλυνον κνίσῃ καὶ καπνῷ τὸν ἀέρα. B ὑπὸ δὲ τῶν θεραπευομένων βακχευόμενοι δαιμόνων, λυττῶντες καὶ κορυβαντιῶντες τὰς ἀγυιὰς περιέθεον· βωμολοχίαις τε καὶ κωμῳδίαις κατὰ τῶν ἁγίων ἐχρῶντο, καὶ λοιδορίας τε καὶ πομπείας οὐδὲν εἶδος ἀπῆν. οἱ δὲ τῆς εὐσεβείας θιασῶται, φέρειν τὰς τούτων μὴ δυνάμενοι βλασφημίας, ἀντελοιδοροῦντο καὶ τὴν ὑπ' ἐκείνων πρεσβευομένην διήλεγχον πλάνην. χαλεπαίνοντες δὲ οἱ τῆς ἀσεβείας ἐργάται, καὶ θρασύτητος ἐφόδιον ἔχοντες τὴν ἀπὸ τοῦ κρατοῦντος αὐτοῖς προσγενομένην παρρησίαν, πληγὰς αὐτοῖς ἀνηκέστους ἐπέφερον. ὁ γὰρ C παμμίαρος βασιλεύς, δέον προμηθεῖσθαι τῆς τῶν ἀρχομένων εἰρήνης, αὐτὸς τοὺς δήμους κατ' ἀλλήλων ἐξέμηνε. περιεώρα γὰρ τὰ παρὰ τῶν θρασυτέρων κατὰ τῶν ἐπιεικεστέρων τολμώμενα· καὶ τὰς πολιτικὰς δὲ καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς, τοῖς ὠμοτάτοις καὶ δυσσεβεστάτοις ἐπίστευεν. οἳ προφανῶς μὲν θύειν τοὺς τῆς εὐσεβείας ἐραστὰς οὐκ ἠνάγκαζον. πᾶν δὲ εἶδος αὐτοῖς ἐπετίθεσαν ἀτιμίας. ἀφείλετο γὰρ καὶ τὰ γέρα, τὰ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τοῖς ἱερωμένοις ἀπονενεμημένα.

Cap. VI.

Quomodo Julianus Chriſtianos aperte occidere noluit, non clementiâ erga illos, ſed invidiâ motus.

CÆTERUM cùm Julianus impietatem ſuam detexiſſet, civitates ſeditionibus repletæ ſunt. Nam qui ſimulachrorum cultui addicti erant, ſtatim reſumptâ fiduciâ, Deorum templa reſerare, & impura illa & perpetuâ oblivione delenda mysteria peragere cœperunt. Et ignem quidem in aris accendebant: humum vero hoſtiarum ſanguine polluentes, fumo ac nidore cœlum inquinabant. Quin etiam à dæmonibus quos colebant agitati, Corybantum more furentes per plateas curſitabant; ſcurrilibus jocis & dicteriis ſanctos homines inceſſentes, nullumque genus convicii ac probri, quo eos traducerent, omittentes. Pietatis autem cultores, cùm iſtorum maledicentiam ferre non poſſent, ipſi viciſſim convicia regerebant, & errorem quem illi ſequebantur, redarguebant. Quam rem ægre ferentes impietatis opifices, & licentiam ſibi ab Imperatore conceſſam audaciæ ſuæ ſubſidium nacti, graviſſima eis verbera intulerunt. Namque Imperator ſceleſtiſſimus, qui ſubditorum paci conſulere debuerat, ipſe potius populos in ſe mutuo incitabat. Diſſimulabat enim ſcelera quæ homines audaciſſimi adverſus modeſtiſſimos perpetrabant. Civiles quoq; ac militares magiſtratus crudeliſſimo cuique & impiiſſimo mandabat. Hi ſtudioſos veræ pietatis, palam quidem ſacrificare minime cogebant: ſed omni infamiæ genere eos atterebant. Ablata ſunt etiam munera ac privilegia, quæ Conſtantinus Magnus clericis attribuerat.

D

Κεφ. ζʹ.

Ὁπόσα καὶ ποῖα κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐτόλμησαν Ἕλληνες, παρ' αὐτοῦ λαβόντες ἐξουσίαν.

Ὁποῖα δὲ οἱ τῇ τῶν εἰδώλων ἀπάτῃ προσδεδεμένοι καὶ ἐκεῖνον ἐτόλμησαν τὸν καιρόν, πάμπολλα μέν ἐστι καὶ συγγραφῆς ἰδίας δεόμενα. ἐγὼ δὲ ὀλίγα ἐκ πολλῶν διηγήσομαι. ἐν Ἀσκάλωνι μὲν γὰρ καὶ ἐν Γάζῃ, πόλεις δὲ αὗται τῆς Παλαιστίνης, ἀνδρῶν ἱερωσύνης ἠξιωμένων καὶ γυναικῶν διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἐπηγγελμέ-

Cap. VII.

Quot & quanta Pagani adverſus Chriſtianos auſi ſint, à Juliano licentiam nacti.

EA porro quæ homines ſimulachrorum errore obſtricti, per id tempus perpetrarunt, ſunt quidem numero plurima, & peculiare opus deſiderant: pauca tamen ex multis narrabo. Etenim Aſcalone & Gazæ, quæ urbes ſunt Palæſtinæ, virorum ſacerdotii honore præditorum, & mulierum quæ perpetuam virginitatem profeſſæ fuerant,